

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
15. oktober 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-240/18	Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse af 12. december 2017 i sag M.8672 (EASYJET/CERTAIN AIR BERLIN ASSETS) — C(2017) 8766 final — annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. — Kommissionen tilpligtes inden for rammerne af svarskriftet at besvare visse spørgsmål om afviklingen af undersøgelsen vedrørende virkningerne af den omhandlede fusion på konkurrencen og at fremlægge visse af de beviser, som afgørelsen er støttet på.	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	20.10.21
C-587/20	HK mod Danmark og HK/Privat Spørgsmål: Skal artikel 3, stk. 1, litra a, i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at en politisk valgt sektorformand i en fagforening under de ovenfor beskrevne faktiske omstændigheder er omfattet af direktivets anvendelsesområde?	Beskæftigelsesministeriet Social- og Ældreministeriet	F-sag	MF	20.10.21
T-296/18	Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	20.10.21
C-824/19	Komisija za zaščita ot diskriminatsia 1) Fører fortolkningen af artikel 5, stk. 2, i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder og af artikel 2, stk. 1, 2 og 3, samt artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv til den konklusion, at det er lovligt, at en person uden synsevne kan virke som domsmand og deltage i straffesager, eller 2) Er en varigt blind persons konkrete handicap et kriterium, som udgør et væsentligt og afgørende krav til virket som domsmand, og som begrundet en forskelsbehandling og ikke udgør diskrimination på grundlag af »handicap«?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Social- og Ældreministeriet	O-sag	Dom	21.10.21
C-825/19	Beeren-, Wild-, Feinfrucht 1. Skal artikel 211, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EU-toldkodeksen) (EUT 2013, L 269, s. 1) fortolkes således, at den kun finder anvendelse på ansøgninger, hvis bevillingsperiode med tilbagevirkende kraft ville gælde fra den 1. maj 2016? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal EU-toldkodeksens artikel 211 for så vidt angår ansøgninger om bevilling med tilbagevirkende kraft, hvis bevillingsperiode ligger inden den 1. maj 2016, kun anvendes, hvis ansøgningen om bevilling med tilbagevirkende kraft ganske vist blev indgivet inden de nye reglers ikrafttræden, men toldmyndighederne for første gang afslog sådanne ansøgninger efter den 1. maj 2016? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Skal EU-toldkodeksens artikel 211 for så vidt angår ansøgninger om bevilling med tilbagevirkende kraft, hvis bevillingsperiode ligger inden den 1. maj 2016, også anvendes, hvis toldmyndighederne har givet afslag på sådanne ansøgninger allerede inden den 1. maj	Toldstyrelsen	O-sag	Dom	21.10.21

	<p>2016 og også har givet afslag derefter (med en anden begrundelse)?</p> <p>4. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, og det tredje spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 294, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (gennemførelsesforordningen til EFtoldkodeksen) (EFT 1993, L 253, s. 1) fortolkes således, at</p> <p>a) en bevilling med tilbagevirkende kraft fra den dato, hvor den oprindelige bevillings gyldighedsperiode udløb, som fastsat i bestemmelsens stk. 3, højst kunne meddeles således, at den gjaldt fra et år før datoen for ansøgningens indgivelse, og</p> <p>b) skal kravet i bestemmelsens stk. 3 om, at der skal foreligge et dokumenteret økonomisk behov og at ansøgningen ikke må være forbundet med forsøg på bedrageri eller åbenbar forsømmelighed, også skal være opfyldt ved en fornyelse af en bevilling i henhold til stk. 2?</p>				
C-402/20 P	<p>Lipidos Santiga mod Kommissionen</p> <p>— Ophævelse af kendelsen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 11. juni 2020, Lipidos Santiga mod Kommissionen (sag T-561/19), meddelt appellanten den 12. juni 2020, for så vidt som sagen herved afvises.</p> <p>— Det af appellanten anlagte søgsmål fremmes til realitetsbehandling og sagen hjemvises til Retten til afgørelse vedrørende sagens realitet.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostninger i denne sag og i sagen for Retten.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	21.10.21
C-463/20	<p>Namur-Est Environment</p> <p>1. Falder en afgørelse, »hvormed der gives tilladelse til forstyrrelsen af dyr og forringelsen af disse arters levesteder med henblik på drift af et stenbrud«, og den afgørelse, hvormed der gives tilladelse til eller afslag på denne drift (samlet tilladelse), ind under samme tilladelse [som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c),] i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet for det samme projekt [som omhandlet i samme direktivs artikel 1, stk. 2, litra a)], såfremt denne drift på den ene side ikke kan foregå uden den første af disse afgørelser, og såfremt den myndighed, der har kompetence til at udstede samlede tilladelser, på den anden side bevarer muligheden for at anlægge en strengere bedømmelse af virkningerne på miljøet af denne drift i forhold til de parametre, som er fastlagt af ophavsmanden til den første afgørelse?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om de krav, der stilles i dette direktiv, navnlig i dets artikel 2, 5, 6, 7 og 8, er tilstrækkeligt overholdt, når fasen med deltagelse af offentligheden ligger senere end vedtagelsen af den afgørelse, »hvormed der gives tilladelse til forstyrrelsen af dyr og forringelsen af disse arters levesteder med henblik på drift af et stenbrud«, men tidligere end vedtagelsen af den primære afgørelse, som giver bygherren ret til at drive stenbruddet?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	21.10.21
C-109/20	<p>PL Holdings</p> <p>»Indebærer artikel 267 TEUF og 344 TEUF som fortolket i Achmeadommen, at en voldgiftsaftale er ugyldig, hvis den er indgået mellem en medlemsstat og en investor – når der i en investeringsaftale findes en voldgiftsbestemmelse, der er ugyldig på grund af, at aftalen blev indgået mellem to medlemsstater – som følge af, at medlemsstaten af egen fri vilje undlod at</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	26.10.21

	nedlægge indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence efter, at investoren indledte voldgiftssagen?»				
C-123/20	Ferrari 1. Kan der som følge af en offentliggørelse af et helhedsbillede af et produkt i henhold til artikel 11, stk. 1, og stk. 2, første punktum, i forordning (EF) nr. 6/2002 opstå ikke-registrerede EFdesignrettigheder til enkelte dele af produktet? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvilket retligt kriterium skal der anvendes inden for rammerne af vurderingen af den individuelle karakter i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 ved fastlæggelsen af helhedsindtrykket for så vidt angår en komponent, der – som eksempelvis en del af et køretøjskarosseri – inkorporeres i et sammensat produkt? Kan der navnlig lægges vægt på, om komponentens udseende, således som det opfattes af en informeret bruger, ikke udviskes fuldstændig i det sammensatte produkts udseende, men har en vis formmæssig selvstændighed og enhed, som gør det muligt at identificere et æstetisk helhedsindtryk, der er uafhængigt af den overordnede udformning?	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	Dom	28.10.21
C-267/20	Volvo et DAF Trucks 1) Skal artikel 101 TEUF og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter søgsmålsfristen på 5 år, der er fastsat i direktivets artikel 10, samt artikel 17 om retslig vurdering af tabet, ikke finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, idet den fastsætter skæringstidspunktet for den tilbagevirkende kraft på tidspunktet for sanktionen og ikke på tidspunktet for anlæggelsen af søgsmålet[?] 2) Skal artikel 22, stk. 2, i direktiv 2014/104/EU og udtrykket »tilbagevirkende kraft« fortolkes således, at direktivets artikel 10 finder anvendelse på et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der, selv om det er anlagt efter ikrafttrædelsen af direktivet og gennemførelsesbestemmelserne, ikke desto mindre vedrører tidligere faktiske omstændigheder eller sanktioner[?] 3) Når der anvendes en bestemmelse som den i artikel 76 i Ley de Defensa de la Competencia (lov om beskyttelse af konkurrencen), skal artikel 17 i direktiv 2014/104/EU om retslig vurdering af tabet da fortolkes således, at der er tale om en processuel bestemmelse, der finder anvendelse i hovedsagen, hvor søgsmålet er anlagt efter ikrafttrædelsen af den nationale gennemførelsesbestemmelse[?]	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	28.10.21
C-909/19	Unitatea Administrativ Teritorială D. 1. Skal bestemmelserne i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at det tidsrum, hvori arbejdstageren følger obligatoriske erhvervsuddannelseskurser efter sin normale arbejdstid, i uddannelsesorganisationens lokaler, uden for sin arbejdsplads og uden at udføre sine arbejdsopgaver, udgør »arbejdstid«? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal bestemmelserne i artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og bestemmelserne i artikel 2, nr. 2), artikel 3, artikel 5 og artikel 6 i direktiv 2003/88/EF da fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter krav om, at arbejdstageren følger erhvervsuddannelseskurser, uden at arbejdsgiveren har pligt til at overholde arbejdstagerens hvileperiode med hensyn til det tidsrum, hvori uddannelsen gennemføres?	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	O-sag	Dom	28.10.21
C-915/19 C-916/19	Eco Fox m.fl. Udgør en sekundær retsakt, såsom det med ministerielt dekret nr.	Energistyrelsen	O-sag	Dom	28.10.21

C-917/19	37/2015 vedtagne reglement, som er anfægtet i den foreliggende sag, og som – ved direkte anvendelse af domme fra Consiglio di Stato om delvis annullation af tidligere reglementer, som allerede var anmeldt til Kommissionen – »med tilbagevirkende kraft« har reguleret anvendelsen af en lavere punktafgift på biodiesel, idet det med tilbagevirkende kraft har ændret kriterierne for opdeling af lettelsen blandt de ansøgende virksomheder, uden at forlænge afgiftslettelsens varighed, en statsstøtteforanstaltning, der forudgående skal anmeldes til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 107 TEUF og 108 TEUF, Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999, med ændringer, Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 og andre eventuelt relevante [EU-retlige] bestemmelser?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri			
C- 197/20 C-216/20	KAHL m.fl. Sag C-197/20 vedrører: 1. Kan de forklarende bemærkninger til underposition 1521 90 99 i den kombinerede nomenklatur finde anvendelse, for så vidt som ordet »smeltet« forekommer deri? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal begrebet »rå« som omhandlet i underposition 1521 90 91 i den kombinerede nomenklatur fortolkes således, at bivoks, som er blevet smeltet i eksportlandet, og hvorfra der i forbindelse med smeltningen mekanisk udskilles fremmedlegemer, idet der stadig resterer fremmedlegemer i bivoksen, skal tariffes i denne underposition? Sag C-216/20 vedrører: De faktiske omstændigheder og begrundelsen for forelæggelsen svarer i det væsentlige til sag C-197/20, og de præjudicielle spørgsmål er identiske.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Toldstyrelsen	O-sag	Dom	28.10.21
C-357/20	Magistrat der Stadt Wien 1) Hvordan skal begrebet »yngleområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. [1], litra [d]), forstås, og hvordan skal et »yngleområde« afgrænses geografisk fra andre steder? 2) Hvilke faktorer skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om og i givet fald for hvilket tidsrum forekomsten af et yngleområde er tidsbegrænset? 3) Hvilke kriterier skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om der gennem en bestemt handling eller undladelse er sket en beskadigelse eller ødelæggelse af et yngleområde? 4) Hvilke kriterier skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om et »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. [1], litra [d]), er blevet beskadiget eller ødelagt?	Miljøministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	28.10.21